

ข่าวประชาสัมพันธ์

OECD เผยเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ยังคงมีการเติบโตอย่างมั่นคงในระยะกลางที่อัตรา 5.6% นับจากปี 2555 ถึง 2559

จากอาร์ตา อินโดนีเซีย, 29 พฤศจิกายน 2554 - เศรษฐกิจของหกประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนามจะเติบโต 5.0% ในปี 2554

และคาดว่าจะอยู่ที่อัตรา 5.6% นับจากปี 2555 – 2559 หรือลดลง 2% จากปี 2553

ความไม่แน่นอนของโลกและภัยพิบัติทางธรรมชาติส่อแววลบต่อแนวโน้มการเติบโตของภูมิภาคนี้ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับเศรษฐกิจอันซบเซาของกลุ่มประเทศ OECD

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยรวมจะเติบโตอย่างมั่นคงไปจนถึงปี 2559 ตามที่ระบุใน *OECD Southeast Asian Economic Outlook* ฉบับที่ได้รับการเผยแพร่ในวันนี้

เนื่องจากการเติบโตจากอุปสงค์ภายนอกประเทศของภูมิภาคนี้มีการชะลอลง

เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียนกำลังเบนเข้าสู่การเติบโตในระยะปานกลางจากแรงกระตุ้นภายในประเทศและเริ่มพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของ 'การเติบโตสีเขียว'

เพื่อใช้เป็นกลยุทธ์ทางเลือกสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนในระยะยาว

อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (ร้อยละของการเปลี่ยนแปลงรายปี)*

	2553	2554	2559	อัตราเฉลี่ย 2546-2550	อัตราเฉลี่ย 2555-2559
อินโดนีเซีย	6.1	6.3	6.9	5.5	6.6
มาเลเซีย	7.2	4.6	5.6	6.0	5.3
ฟิลิปปินส์	7.3	4.5	5.1	5.7	4.9
สิงคโปร์	14.5	5.6	4.8	7.5	4.6
ไทย	7.8	2.5	4.9	5.6	4.5
เวียดนาม	6.8	5.9	6.7	8.1	6.3
อัตราเฉลี่ยของหกประเทศ	7.6	5.0	5.9	6.1	5.6
จีน	10.4	9.3			
อินเดีย	8.8	7.7			
อัตราเฉลี่ยของตลาดเกิดใหม่ในเอเชีย	9.5	8.2			

เพื่อรับมือกับความไม่แน่นอนของโลกและสิ่งท้าทายใหม่ ๆ

การเติบโตของเอเชียในปัจจุบันกำลังเปลี่ยนรูปไปในลักษณะที่มีความสมดุล กระจายวงกว้าง

และเอื้อต่อความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น มร. มาริโอ เปซซินี ผู้อำนวยการศูนย์การพัฒนา OECD Development

Centre กล่าวว่า 'เอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำเป็นต้องมีการเติบโตทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่

เมื่องหลังเมฆหมอกคือฟ้าสีทอง ความไม่แน่นอนของโลกคือโอกาสสำหรับก้าวใหม่ของการเติบโต'

ได้มีการดำเนินความพยายามใหม่ ๆ หลายอย่าง

ในขณะที่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในช่วงก่อนหน้านี้นี้ต้องพึ่งพาอุปสงค์จากต่างประเทศเป็นหลัก

แต่นับจากนี้อุปสงค์ภายในประเทศจะทวีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากยิ่งขึ้น

การลงทุนขนาดใหญ่ในโครงสร้างพื้นฐานและการบริโภคภาคเอกชนซึ่งขับเคลื่อนโดยชนชั้นกลางที่กำลังเติบโต รวมถึงการปฏิรูปนโยบายสังคม คือกลไกสองประการที่สร้างความเติบโตให้กับภูมิภาคนี้มากขึ้นทุกขณะ

การดำเนินนโยบายเชิงโครงสร้างที่จำเป็นสำหรับการเพิ่มผลผลิตมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการจัดการกับผลกระทบจากความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจเชิงมหภาคของโลกและวิกฤตการณ์ภายนอกอื่น ๆ

หลายประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การพัฒนาให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถตอบสนองต่อพลวัตการเติบโตที่กำลังเปลี่ยนแปลงในภาคเศรษฐกิจโลก รวมถึงจัดองค์ประกอบใหม่หลายประการในแผนพัฒนาประเทศระยะยาวห้าปีของตน

OECD Southeast Asian Economic Outlook

ได้สำรวจนโยบายโครงสร้างของประเทศไว้อย่างละเอียดในหมายเหตุรายประเทศ

การกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาใหม่ ๆ จำเป็นต้องมีชุดการทำงานที่ครอบคลุมมาตรการปฏิรูปอย่างทั่วถึง ทั้งในด้านการพัฒนาทุนมนุษย์ การประกันสุขภาพ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาธุรกิจ SME ระบบการจัดเก็บภาษี การปฏิรูปตลาดแรงงานและภาคเกษตรกรรม

การเติบโตสีเขียวมอบต้นแบบการพัฒนาที่เอื้อต่อการเติบโตระยะยาวให้กับประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยมีเป้าหมายในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างชาญฉลาดและเปิดใช้แหล่งทรัพยากรเพื่อการเจริญเติบโตขึ้นใหม่ แม้ว่าการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของกลุ่มประเทศอาเซียนยังอยู่ในระดับปานกลางเมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศ OECD แต่การปล่อยก๊าซสู่อากาศของประเทศในกลุ่มอาเซียนก็มีอัตราการเติบโตที่เร็วกว่า กล่าวคือ 5.5% ต่อปีในช่วงปี 2533 ถึง 2553 เมื่อเทียบกับ 0.7% ของกลุ่มประเทศ OECD ในฐานะที่เป็นกลุ่มเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างรวดเร็วและคาดการณ์ว่าจะมีจำนวนประชากรมากถึง 700 ล้านคนในปี 2573 ประเทศในกลุ่มอาเซียนจะมีส่วนในการปล่อยก๊าซ CO₂ ทั่วโลกมากขึ้นอีก

แม้จะมีความริเริ่มหลายประการเกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมา

แต่ยังมีงานที่ต้องทำอีกมากเพื่อเสริมสร้างการเติบโตสีเขียวในภูมิภาคนี้ ความจำเป็นในการสร้างสมดุลให้กับเศรษฐกิจระยะสั้นและความรับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมระยะยาวเป็นเรื่องท้าทายที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศในกลุ่มอาเซียนที่มีรายได้อยู่ในระดับต่ำกว่าประเทศอื่นๆ ในกลุ่ม การใช้วิธีการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม การเข้าถึงเทคโนโลยีสีเขียว ความร่วมมือที่เพิ่มมากขึ้นระหว่างภาครัฐและเอกชนในการอนุรักษ์พลังงาน และการมีส่วนร่วมในตลาดคาร์บอนของโลกล้วนเป็นเครื่องมือที่ส่งผลสำคัญต่อเรื่องนี้

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดติดต่อ:

ต่างประเทศ: Elodie Masson, elodie.masson@oecd.org, โทร: +33 1 45 24 82 96

เอเชีย: PAC Tokyo, Noriko Mimura, noriko.mimura@oecd.org, โทร: + 81 3 55 32 00 26

หมายเหตุถึงบรรณาธิการ

Southeast Asian Economic Outlook

Southeast Asian Economic Outlook (SAEO)

คือรายงานการคาดการณ์ทางเศรษฐกิจประจำภูมิภาคฉบับใหม่ที่จัดพิมพ์เผยแพร่โดยศูนย์การพัฒนา OECD Development Centre และเป็นข้อมูลที่ OECD ใช้อ้างอิงเกี่ยวกับการเติบโตทางเศรษฐกิจของเอเชีย การพัฒนา และการบูรณาการของภูมิภาค

โดยเน้นความสำคัญของประเทศในกลุ่มสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย เมียนมาร์ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม โดยมีกรณีศึกษาประเด็นทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับจีนและอินเดียเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการทางเศรษฐกิจของภูมิภาค ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.oecd.org/dev/asiapacific

OECD Development Centre

ศูนย์การพัฒนา Development Centre (www.oecd.org/dev) ช่วยให้ผู้อ่านนโยบายใน OECD

และประเทศพันธมิตรทางออกในเชิงนวัตกรรมให้การพัฒนาและการบรรเทาความยากจนซึ่งเป็นประเด็นปัญหาที่ท้าทายโลก หน่วยงานนี้เป็นสถาบันพิเศษภายใน OECD

และเป็นประชาคมระหว่างประเทศที่รัฐบาลของประเทศสมาชิกและประเทศกำลังพัฒนาและประเทศเกิดใหม่
องค์กรธุรกิจและภาคประชาชนได้ร่วมหารือกันเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจได้อย่างไม่เป็นทางการ

* ที่มา: OECD Southeast Asian Economic Outlook 2011/12 (ฉบับที่กำลังจะออก), OECD Economic Outlook 2011/2, ฉบับที่ 90
สำหรับจีนและอินเดีย